

Den
nye forkortede

Confirmations = Bøn.

Udgiven i Kiøbenhavn 1785.

Trondhiem, 1804.
Trykt hos W. Stephaanson.

97b 025685

For dit Afsyn, alvædende Gud! er da nu det hellige Lofte igjortaget, som haver i Daaben været aflagt paa vore Begn; Men er af Ungdoms Daarlighed hid indtil alt for ofte blevet overtraadt. O Herre! du haver hørt vore Læbers Bekjendelse; men ogsaa prøvet vore Hjerters Forsætter. Forbarme dig over os formedelst Jesum Christum, din Son, vor Frelser, i hvem du engang haver taget os til Naade, og hav Medlidenshed med vore Svagheder. Manden er villig; men Kiødet er strøbeligt. Saa gierne vi og nu ville slyge det Onde og gjøre det Gode, maade vi dog frygte for, at Synden, som boer i vor fordervede Natur, skal vinde Seier, og tage Billien fangen i sine Tillokkelser. Vi maade falde og forderves, dersom ikke din mægtige Kraft besæfter vore Trin paa den slibrige Vej, som vi nu have at vandre paa i alenem en syndig Verden, hvor der er idel Træskhed og Forsørelse.

Men du, Herre! er naadig og barmhjertig, langmodig, miskundelig og trofast. Du haver ikke forladt dem som søge dig; men efter dit naaderige Tilfagn vil du selv vandre med dem, og ingenlunde slippe dem. Hvad Kulde vi frygte for, naar du, vor Gud, den Almægtige, vil være med os; thi hvo kan da være

være os imod? Og at du visseligen er riiig paa Barmhjertighed, haver du klarligen lagt for Dagen i dine mange Begjæringer imod os; thi de ere flere, end at vi kunde stættre dem. Med dyb Ydmygelse erkjende vi os selv at være uendeligen ringere, end alle de Miskundheder og al den Trofasthed, som os er beviist fra vor første Aandedræt indtil denne Time. Maatte kun ikke vore Læber være for urene, til at frembære et værdigt Takoffer for din Naaderrone. Men i den Herres Jesu Christi Navn ville vi love og takke dig. Han er vor Falskmand og Forbedrer. For hans Skyld vilde du høre os, som dine kiære Børn, med faderligt Velbehag.

Du være, da vor Gud! høitideligen lovet og priset for den store Naade, som os er vederfaret, frem for mange tusinde af vore Brødre paa Jorden, at vi ere fødte og opdragne i et kristeligt Land, hvor evangelisk Christendom retteligen forplantes efter dit Ords Undervisning, og at vi allerede fra spædste Barndom ere indlemmede ved den hellige Daab i din Sons, vor Frelseres Naaderige, til Synds Forladelse og Salighed at erlange ved Troen paa ham. Tak være dig, Herre! fordi du haver sørget for, at lade os oplyse af dit Ord om dine Naadslutninger over os, og fort os til Kundskab om alle de dyrebare Sandheder, som høre til Visdom og Gudstnygtighed. Vi takke dig for de

90

gode Formaninger, som ere os givne af vore
Foraldere og Lærere, for den Lyst og Attraae,
som din Aand haver opvakt i vor Siel, til at
trage efter Retfærdighed, for alle de Onsker
og Forbønner, som for vor Skyld opsendes
til dig i denne christelige Forsamling. O Fa-
der! vi have saa meget at takke dig for, og
fortiene dog saa lidet deraf, eller meget mere,
vi ere dertil aldeles uværdige; thi fra Ungdom
op have vi dog, ligesom andre, tænket paa
det, som er ondt: og derfor skulde vi langt
mere fortjene at bortstødes fra dit Ansyn, og
at underkastes din Vrede, til evig Fordoms-
mæsse. Men af Naade haver du sparet os,
gjort Vel imod os til Legeme og Siel, og tids-
ligent vederpøget os med overflødig Belsig-
nelse af himmelske gode Ting i Jesu Christo.
Ja vi maae synge med Fryd om din Godhed,
og kundgiøre din Barmhertighed fra Dag til
Dag: thi den er stor og ubegribelig.

Men at vi altid maae vise os taknemme-
lige imod dig paa værdig Naade, ikke med
Ord allene, men i Gierning og Sandhed,
saa vilde du frendeles være tilstæde hos os
med din kraftige Hjelp, og fuldføre det Gode,
som i os er begyndt. Giv os Stædigh-
hed i vore redelige Forsætter, og Dueltighed
til at bevise at den Trofskab, som dine lydige
Tjenere maae beslitte sig paa, for at pryde
din Lærdom i alle Ting. Lad din saliggjøren-
de Naade, som er os kungjort til Freløs-
ning

ning og Helliggjørelse, saaledes tugte og op-
lære os, at vi forsage Ugudelighed og de fis-
delige Begieringer; men lægge Vind paa et
christeligt Levnet i al Gudfrygtighed, og ære
dig, som dyrekøbte, saavel i vort Legeme,
som i vor Aand; thi begge høre dig til.

Mytligent lovede vi at ville forsage Dieves-
ten, og alt hans Væsen, og alle hans Gier-
ninger. Hjelp os, Herre! at vi ikke maae
findes troløse, naar Prove skal aflægges i
paakommende Fristelser. Forbyd, at vor
Saligheds Fiende skulde faae Magt til at fan-
ge os i sine Snarer, enten ved Belyst, Hov-
modiahed, Gierlighed, eller ved andre des-
lige Riidets Lyster, som ere de Baaben, der
skaffe ham Seier over Bantroens Børn.
Vak os op ved kraftige Mindelser i Samvit-
tigheden, til at bortrive de urene Tanker og
de syndige Begieringer, som anfælde vort
Sind usformodentligen. Giv Blisdom til at
undflye de onde Menneskers forargelige Exem-
pel. Giv Styrke og Frimodighed til at imod-
staae deres Forsørelse. Lad din Frelse være
os nær, medens vi kalde paa dig, og hør vore
Sukke, og bevar os fra Fordervelse. Men
for alting giøre os duelige ved din Aands med-
virkende Naadefraft formedelst Ordet, til at
rense os selv alt mere og mere fra Synds Bes-
mittelse, baade paa Legeme og Siel, at vi
maa vandre for dit Ansigt i christelig Retfæ-
rdighed uden Anstød, og være fyldte med Ret-
færd

færdighed's Frugter, som stæer ved Jesum Christum, dia til Ære og Lov.

V: lovede fremdeles at ville troe af ganske Hierte paa dig, vor allerhøieste Gud, Fader, Søn og Hellig Aand, som alle tre ere eet i Væsen og Værdighed. Ak! lær os dog, til Frimodighed i vor Troe, ret at indsee og skionne paa, hvor det er troffeligt for os svage Syndere, at vi tør henflye til Herren vor Gud, som til en medlidende Fader, der haver elsket os saa inderlig, at han for vor Skyld vilde hengive sin eneste Søn i den forsmædeligste Død, og af en lige forbarmende Kierlighed har villet sendet os sin Hellig Aand, som og er Sonnens Aand, til at styre og lede os frem paa den rette Vej, som fører til evig Saligværelse. Men læsesom vi nu have antaget Sandheden paa Grund af dit Ord, saa vilde du steds forlene os Kraft og Cone til at omgaaes derefter i Lydighed og Kierlighed uden Skromt, som ere de rette Troens Frugter. Lad det, at vi kalde dig Fader, altid minde os om den Frygt, Verbodighed, som gode Børn have at udvise imod dig. Lad det, at vi hylde din Søn, som den Herre, der haver Kiøbt os med sit Blod, til at være sit eget Folk, indprente vor Siel en uafslædig Attraae og Lust, til at rette os efter hans Billie. Lad det, at vi overgive vor Saligheds Befordring i dia Hellig Aands Forsorg, vedligeholde i vorre Sind en stadig Opmærksom-

somhed paa hans Advarsel og Raad, med Lust til at følge dem i Oprigtighed. Og naar vi saa nærme os til det salige Naadebord, for at annamme vor Frelsers allerdyrebarestes Legeme og Blod under Bred og Viin, til en Forvisning om vore Synders Forladelse, da vilde du indgyde i vore Hiertes en angerfuld Bemodighed over alle vore Mangler og Feil, men opvække en sand Forroftning paa den Retfærdighed, som kommer af en levende Troe paa din Søn, vor Frelser, ved hvem vi have Fred med dig, formedelst hans Livelse og Død; at og derved vor Kierlighed til ham maae blive saaledes rodfæstet, at hverken Riødets Begjæring, eller Omes Lust, eller Livets Overdaadighed skal faae Magt over os, til at stille os herefter fra hans Samfund og Forening. Gjør det Herre! ved din Naade, at vi mere og mere maatte fornyes til Lighed med ham, og iføres ret inderlig Barmhertighed, Fromhed, Ydmyghed, Sagtmodighed, Langmodighed, men overalt dette, Kierligheden, som er det fuldkomnestes Samdrægtighedsbaand, saa at vi fordrage hverandre, og tilgive den ene den anden, ligesom du og haver tilgivet os, formedelst ham. Lad det sees i al vor Omgang, at vi ere hans rette Discipule; men ogsaa kiendes i alle vore Forretninger, at du vor Fader er den, som kroner vor Flid, for samme din Sønns Skyld, med alonskelig Hæd og Velsignelse.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120

mm

0

— — — — —

Gib endeligen, at ogsaa den gode Beskiendelse, som er aflagt i Dag, maae være velsignet med de rigeste Fruater: til Kongens Glæde, at han maae fryde sig over gudfrygtige Ubersaattere, som ere hans trofaste Tjenere; og til Landets Belfærd, at det maae blomstre ved fromme Borgeres Bindskibelig hed og Dyd, som ere de bedste Midler til Lyksaligheds Forfremmelse. Gior vel imod Kongen og Folket, efter din grundløse Mistundhed, mod det Kongelige Huus og mod alle dem, som enten her eller andensteds paaatde dig efter din store Barmhertighed. Dit Ord vorde forplantet iblant os uforsakket og reent indtil Dagenes Ende; og aldrig maatte der savnes Bederqvægelse og Trost af dine hellige Sakramenter. Men naar vi saa have stridet den gode Strid, og fuldkommet vort Løb, og bevaret vor Troe i et reent Hjerre, samt udrette den Gierning, som ved dit Forsyn var os anbefalet; da vilde du skienke os, Herre! efter de givne Forjættelser, den uforkrænkkelige Retfærdigheds Krone, som er hentlagt hos dig i Himlen til alle dem, der have frydet sig i Haabet om Jesu Christi hertlige Tilkommelse. Amen.

— — — — —

110